

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان آمادگی ادراکی دانشجویان برای یادگیری الکترونیکی در دانشگاه های ایران

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 15، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مهدیه فرازکیش - گروه پژوهش های فناوری و نوآوری، موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی، تهران، ایران

غلامعلی منتظر - گروه مهندسی فناوری اطلاعات، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیشینه و اهداف: نسل کنونی یادگیرندگان دانشگاهی به دلیل سهولت ظاهری کاربری و آشنایی با فناوری های شبکه ای، به عنوان «بومیان دیجیتال» قلمداد می شوند؛ با این حال ابهاماتی در خصوص میزان آمادگی دانشجویان برای تحصیل در محیط یادگیری الکترونیکی وجود دارد. به ویژه بی انگیزگی دانشجویان ایرانی نسبت به آموزش های الکترونیکی به رغم سرمایه گذاری های زیرساختی بسیار طی دو دهه گذشته، چالش بزرگی است که اخیراً توجه برنامه ریزان آموزش عالی کشور را نسبت به سطح آمادگی دانشجویان برای یادگیری الکترونیکی به خصوص از منظر ادراکی، جلب نموده است. هدف اصلی از این پژوهش بررسی سطح آمادگی ادراکی دانشجویان دانشگاه های کشور برای یادگیری الکترونیکی است. بنابراین در مطالعه حاضر بررسی وضعیت فعلی آمادگی ادراکی دانشجویان دانشگاه های ایران برای حضور در محیط یادگیری الکترونیکی فراتر از پیش فرض «وجود» یا «فقدان» این آمادگی، به گونه ای است که میزان آمادگی واقعی آنها در تعدادی از دانشگاه های مهم کشور تعیین شود. روش ها: این پژوهش از منظر فلسفی در پارادایم اثبات گرایی قرار می گیرد و از منطق استدلال قیاسی استفاده می شود. هدف گذاری کلان آن کاربردی است و از استراتژی پژوهش پیمایش برای گردآوری داده های دست اول با به کارگیری ابزار پرسشنامه استفاده شده است. داده های پژوهش در بازه زمانی آوریل ۲۰۱۸ تا فوریه ۲۰۱۹ گردآوری شده است. علاوه بر این، از دو رویکرد مکمل در تدوین و وزن دهی شاخص ها و سنجه های ارزیابی آمادگی یادگیری الکترونیکی دانشجویان استفاده شده است: نخست استفاده از شاخص ها و سنجه هایی که در تحقیقات پیشین ساخته شده است و دیگر استفاده از نظر خبرگان موضوع در کشور. استفاده از داده های سایر پژوهش ها سبب می شود امکان مقایسه نتایج با یافته های محققان دیگر پدیدار گردد و استفاده از نظر خبرگان سبب بومی سازی شاخص ها و سنجه ها با مقتضیات و بافت آموزش عالی کشور می شود. سنجه های ارزیابی آمادگی ادراکی دانشجویان ذیل چهار شاخص: «نگرشی»، «درک سودمندی»، «گرایشی» و «درک خودکارآمدی» تعیین و وزن هر یک از سنجه ها محاسبه شده است. سپس بر اساس مدل حاصل، میزان آمادگی دانشجویان در تعدادی از دانشگاه های جامع و دانشگاه های تخصصی برآورد شده است. یافته ها: میانگین آمادگی ادراکی دانشجویان برای یادگیری الکترونیکی در ۱۵ دانشگاه منتخب کشور مقدار ۹/۴ از ۱۰ به دست آمده است که نشان دهنده وضعیت در سطح «متوسط» آمادگی ادراکی دانشجویان است. نتایج حاصل نشان می دهد که در حدود ۳۵ درصد سنجه های ارزیابی، آمادگی ادراکی دانشجویان کمتر از حد «متوسط» و میانگین آمادگی در همه معیارها در حد «متوسط» است. همچنین یافته های پژوهش بیانگر آن است که با توجه به آمادگی ادراکی نسبی دانشجویان برای یادگیری الکترونیکی به ویژه در شاخص های درک خودکارآمدی و نگرشی، دانشگاه ها می باید دو فعالیت اصلی «تقویت بیش از پیش زمینه های خودکارآمدی دانشجویان از طریق یادگیری الکترونیکی» و «فراهم آوردن محیط مناسب برای یادگیری الکترونیکی دانشجویان» را در دستور کار خود قرار دهند. نتیجه گیر ...

کلمات کلیدی:

یادگیری الکترونیکی، ارزیابی آمادگی الکترونیکی، آمادگی ادراکی دانشجویان، آموزش عالی، دانشگاه های ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1220919>

